NN 40/2022 (31.3.2022.), Deklaracija o Alpe-Adria-Dunav području slobodnom od GMO-a

HRVATSKI SABOR

491

Polazeći od članka 2. Ustava Republike Hrvatske u kojemu se, među ostalim, navodi kako Hrvatski sabor ili narod neposredno, samostalno, u skladu s Ustavom i zakonom, odlučuje o očuvanju prirodnog i kulturnog bogatstva i korištenja njime,

uzimajući u obzir odredbe članka 52. Ustava Republike Hrvatske kojim se propisuje da su more, morska obala i otoci, vode, zračni prostor, rudno blago i druga prirodna bogatstva, ali i zemljište, šume, biljni i životinjski svijet, drugi dijelovi prirode, nekretnine i stvari od osobitoga kulturnoga, povijesnoga, gospodarskoga i ekološkog značenja, za koje je zakonom određeno da su od interesa za Republiku Hrvatsku i imaju njezinu osobitu zaštitu,

uzimajući u obzir Deklaraciju o zaštiti okoliša u Republici Hrvatskoj iz lipnja 1992. godine i odredbe Konvencije o biološkoj raznolikosti koju je Hrvatski sabor ratificirao 1996. godine, te je Republika Hrvatska od 1997. godine punopravna stranka Konvencije,

pozivajući se na odredbe Protokola o biološkoj sigurnosti uz Konvenciju o biološkoj raznolikosti (Kartagenskog protokola) koji je Hrvatski sabor ratificirao 2002. godine,

pozivajući se na Lošinjsku deklaraciju o biotičkom suverenitetu donesenu na 3. lošinjskim danima bioetike 16. lipnja 2004. u kojoj su definirani bioetički razlozi i načela suverenosti,

polazeći od načela predostrožnosti u slučaju prijetnje od ozbiljne ili nepopravljive štete za prirodu, kao jednog od osnovnih načela od kojih polazi Strategija i Akcijski plan zaštite prirode Republike Hrvatske za razdoblje od 2017. do 2025. godine,

pozivajući se na odredbe Europske povelje o lokalnoj samoupravi, potvrđene Zakonom o potvrđivanju Europske povelje o lokalnoj samoupravi iz 1997. godine, na temelju koje su od 2003. do 2010. godine, sukladno Ustavu i zakonu, donesene odluke svih županija u Republici Hrvatskoj da svoja područja proglašavaju slobodnima od GMO-a te su zabranile ispuštanje živih genetski modificiranih organizama u okoliš na svom teritoriju, pa i u pokusne svrhe,

polazeći od glavnih elemenata Europskoga zelenog plana, Strategije od polja do stola i Strategije za bioraznolikost do 2030. godine, kojom je planirana uspostava zaštićenih područja na 30 % europskoga kopna i obnova narušenoga kopnenoga i morskog ekosustava u cijeloj Europi, koje će se, među ostalim, ostvariti i povećanjem ekološke poljoprivrede i obilježja krajobraza velike bioraznolikosti na poljoprivrednom zemljištu te zaustavljanjem smanjenja broja oprašivača i njegovim pretvaranjem u porast,

uzimajući u obzir odredbe Direktive (EU) 2015/412 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o izmjeni Direktive 2001/18/EZ u pogledu mogućnosti država članica da ograniče ili zabrane uzgoj genetski modificiranih organizama (GMO-a) na svojem državnom području, kojom se državama članicama daje mogućnost zabrane uzgoja pojedinačnih ili skupina GMO-a na dijelu ili čitavom svom teritoriju,

uzimajući u obzir da je tijekom osmog saziva Europskog parlamenta (2014. – 2019.) usvojeno 36 rezolucija u kojima se Parlament protivio provedbenim odlukama Europske komisije o odobravanju ili produljenju odobravanja stavljanja na tržište proizvoda koji sadržavaju genetski modificirane organizme,

posebno uzimajući u obzir Rezoluciju Europskog parlamenta iz siječnja 2020. godine o europskom Zelenom planu kojom se poziva na provedbu europske strategije za proizvodnju i opskrbu bjelančevinama biljnog podrijetla, koji se temelji na održivom razvoju svih usjeva koji su prisutni u Uniji, a koja bi Uniji omogućila manju ovisnost o uvozu genetski modificirane soje, pri čemu bi se prednost dala stvaranju kraćih prehrambenih lanaca i regionalnih tržišta, istodobno vrednujući i poljoprivredne, ekološke, klimatske i gospodarske koristi genetski nemodificiranih proteinskih kultura nabrojene u Izvješću Komisije Vijeću i Europskom parlamentu o razvoju proteinskih kultura u Europskoj uniji iz studenoga 2018. godine,

polazeći i od Zelenog izvješća Ministarstva poljoprivrede za 2019. godinu iz kojega je razvidan značajan rast površina pod ekološkom proizvodnjom te ukupno evidentirane površine pod ekološkom proizvodnjom u 2019. godini čine 7,2 % ukupno korištenih poljoprivrednih površina; polazeći i od preporuka Europske komisije za izradu nacionalnoga strateškog plana u okviru Zajedničke poljoprivredne politike u kojima je prepoznat rast ekološke poljoprivredne proizvodnje u Republici Hrvatskoj te ukazano na važnost njegova daljnjeg rasta i stvaranja tržišta za ekološke poljoprivredne proizvode,